

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11395/2018-ERU
Č. j. 11395-6/2018-ERU

V Ostravě dne 4. ledna 2019

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení vedeném pod sp. zn. OSR-11395/2018-ERU zahájeném dne 12. prosince 2018 z moci úřední dle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) ve spojení s ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, společností **innogy Energie, s.r.o.**, se sídlem Limuzská 3135/12, 108 00 Praha – Strašnice, IČO: 499 03 209 (dále též jen „účastník řízení“), ve věci podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon“), rozhodl dle ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu

takto:

- I. Obviněný z přestupku, právnická osoba – **innogy Energie, s.r.o.**, se sídlem Limuzská 3135/12, 108 00 Praha – Strašnice, IČO: 499 03 209, **se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona**, kterého se dopustil tím, že jakožto držitel licence na obchod s elektřinou č. 141012631 v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona porušil povinnost dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb, když nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny dle ust. § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 540/2005 Sb., o kvalitě dodávek elektřiny a souvisejících služeb v elektroenergetice, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o kvalitě dodávek elektřiny“), neboť nezaslal do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace zákazníkovi – [REDAKCE], bytem [REDAKCE] – písemné vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny pro odběrné místo [REDAKCE] doručené účastníkovi řízení dne 15. února 2017.
- II. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení za spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ukládá **pokuta ve výši 3 000 Kč** (slovy: tři tisíce korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 319.

III. Dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníkovi řízení dále ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 319.

Odůvodnění

Dne 12. prosince 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) na základě vlastních zjištění dle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení správní řízení pro podezření ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že jakožto držitel licence na obchod s elektřinou č. 141012631 v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona měl porušit povinnost dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb, když nedodržel standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny dle ust. § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, neboť nezaslal do 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace zákazníkovi – [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále též jen „zákazník“) – písemné vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny pro odběrné místo [REDAKCE] doručené účastníkovi řízení dne 15. února 2017.

Po prostudování podkladů, které byly do správního spisu vloženy záznamem o vložení do spisu č. j. 11395-2/2018-ERU ze dne 21. listopadu 2018, tj. podkladů uvedených i v oznámení o zahájení správního řízení č. j. 11395-3/2018-ERU ze dne 12. prosince 2018, a sdělení společnosti E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, 370 01 České Budějovice, IČO: 280 85 400 (dále jen „provozovatel distribuční soustavy“), ze dne 20. prosince 2018 dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

Dne 22. června 2016 uzavřel právní předchůdce účastníka řízení se zákazníkem [REDAKCE] pro odběrné místo [REDAKCE] Smlouvu o sdružených službách dodávek elektřiny. Ke dni 31. října 2016 došlo v předmětném odběrném místě k ukončení dodávky elektřiny z důvodu změny dodavatele, kdy k tomuto datu byly ze strany zákazníka prostřednictvím e-mailu zaslány účastníkovi řízení konečné stavy (2 266 kWh), přičemž ve skryté kopii byly tyto stavy zaslány i novému dodavateli, společnosti A-PLUS Energie obchodní, a.s., se sídlem Šumavská 415/5, Ponava, 602 00 Brno, IČO: 036 95581 (dále jen „A-PLUS Energie“).

Dne 7. listopadu 2016 došlo ze strany účastníka řízení k vystavení mimořádného vyúčtování za sdružené služby dodávky elektřiny a souvisejících služeb č. [REDAKCE] s uvedením konečného stavu měřidla 2,045 MWh.

Dne 14. února 2017 došlo ze strany nového dodavatele, společnosti A-PLUS Energie, k vystavení řádného vyúčtování za sdružené služby dodávky elektřiny č. [REDAKCE]. Z tohoto vyúčtování bylo zákazníkem zjištěno, že počáteční stav nového dodavatele (stav ke dni 1. listopadu 2016) koresponduje se stavem u konečného vyúčtování vystaveného účastníkem řízení (stav ke dni 31. října 2016), ale liší se oproti jím nahlášenému stavu měřidla k tomuto dni.

Dne 15. února 2017 zaslal zákazník účastníkovi řízení prostřednictvím e-mailu reklamaci mimořádného vyúčtování za sdružené služby dodávky elektřiny a souvisejících služeb č. [REDAKCE], ve kterém požadoval opravení mimořádného vyúčtování s uvedením správných konečných stavů.

Účastník řízení vystavil dne 17. března 2017 opravný doklad č. [REDAKCE] k mimořádnému vyúčtování za sdružené služby dodávky elektřiny č. [REDAKCE] ze dne 7. listopadu 2016. V tomto mimořádném vyúčtování shledal účastník řízení reklamaci zákazníka za oprávněnou.

Ze sdělení účastníka řízení ze dne 20. června 2018 mimo jiné vyplývá, že účastník řízení obdržel dne 7. března 2017 od provozovatele distribuční soustavy podklady pro vystavení opravného dokladu.

Dle sdělení provozovatele distribuční soustavy ze dne 20. prosince 2018 obdržel tento dne 27. února 2017 reklamaci počátečního stavu u zákazníka, kterou podala společnost A-PLUS Energie. Provozovatel distribuční soustavy informoval tuto společnost o výsledku reklamace dopisem ze dne 3. března 2017. Opravná faktura ze dne 3. března 2017, ve které byl opraven konečný stav elektroměru k datu 31. října 2016, byla zaslána účastníkovi řízení.

Dle ust. čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. července 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky, je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tj. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 21 odst. 2 téhož zákona se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána

povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přešupek považuje za osobu, jejíž jednání je přiřitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přešupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přešupku se použije právní úprava účinná v době spáchání přešupku, tj. právní úprava dle energetického zákona, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přešupek dle zákona o odpovědnosti za přešupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přešupek.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přešupek účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon byl po spáchání vytýkaného jednání účastníka řízení několikrát novelizován.

Jak energetický zákon [v ust. § 91 odst. 5 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 5 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 téhož zákona. Zákonná sazba za uvedený přešupek, tj. pokuta do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období, která je uvedena v ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona [nyní taktéž v ust. § 91 odst. 14 písm. b) novelizovaného energetického zákona], zůstala nezměněna.

K samotné skutkové podstatě přešupku specifikovaného ve výroku I. tohoto příkazu, tedy k porušení povinnosti dle ust. 30 odst. 2 písm. d), správní orgán uvádí, že dle energetického zákona i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že obchodník s elektřinou je povinen dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb, vykazovat Úřadu úroveň kvality dodávek a služeb a zveřejňovat ji způsobem umožňujícím dálkový přístup. Právní úprava rozhodná pro daný případ tedy nedoznala změny ani po novelách energetického zákona (tj. v novelizovaném energetickém zákoně).

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přešupek novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je v podstatě totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy bylo spácháno (tj. dle energetického zákona).

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přešupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přešupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona, ve znění pozdějších předpisů, se za přešupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona uloží pokuta do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Energetický zákon tedy za přešupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přešupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přešupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přešupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přešupku postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přešupky.

Přešupku ve smyslu ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona se držitel licence na obchod s elektřinou dopustí tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 energetického zákona.

Dle ust. § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona je obchodník s elektřinou povinen dodržovat stanovenou kvalitu dodávek a služeb, vykazovat Úřadu úroveň kvality dodávek a služeb a zveřejňovat ji způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Požadovanou kvalitu dodávek a služeb souvisejících s regulovanými činnostmi v elektroenergetice, včetně výše náhrad za její nedodržení, postupy a lhůty pro uplatnění nároku na náhrady, a postupy pro vykazování dodržování kvality dodávek a služeb stanoví vyhláška o kvalitě dodávek elektřiny.

Dle ust. § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny je standardem lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny zaslání písemného vyřízení reklamace zákazníka na vyúčtování dodávky elektřiny nebo na nevrácení zaplacených přeplatků 15 kalendářních dnů ode dne doručení reklamace.

Ust. § 20 odst. 2 vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny stanoví, že spočívá-li důvod reklamace vyúčtování dodávky elektřiny ve vyúčtování distribuce elektřiny a dodavatel nebo dodavatel sdružené služby ve lhůtě podle odstavce 1 písm. a) reklamuje vyúčtování distribuce elektřiny podle ust. § 17, lhůty podle odstavce 1 po dobu vyřizování reklamace vyúčtování distribuce elektřiny neběží.

V rámci správního řízení bylo zjištěno, že důvod reklamace vyúčtování dodávky elektřiny sice spočíval ve vyúčtování distribuce elektřiny, jak předpokládá ust. § 20 odst. 2 vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, avšak dodavatel, tj. účastník řízení, nereklamoval vyúčtování distribuce elektřiny podle ust. § 17 vyhláška o kvalitě dodávek elektřiny, neboť tuto reklamaci fakticky provedl nový dodavatel zákazníka, tj. společnost A-PLUS Energie.

Ve vztahu k účastníkovi řízení tak nemohlo dojít ke stavění lhůty dle ust. § 20 odst. 2 vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, a tomuto tak na vyřízení reklamace běžela 15denní lhůta dle ust. § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, která pro vyřízení reklamace zákazníka ze dne 15. února 2017 uběhla dnem 2. března 2017. Účastník řízení však vyřídil reklamaci zákazníka až dne 17. března 2017, tj. 15 dní po uplynutí stanovené lhůty pro vyřízení reklamace.

Správní orgán se také zabýval tím, zda nedošlo k některé ze skutečností, které se nepovažují za nedodržení standardů ve smyslu ust. § 3 odst. 2 vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny. S ohledem na zjištěný a výše popsany skutkový stav má správní orgán za prokázané, že žádný se stanovených důvodů při vyřizování reklamace zákazníka nenastal.

Účastník řízení byl v posuzované době držitelem licence na obchod elektřinou č. 141012631 s termínem zahájení licencované činnosti od 26. února 2010, a proto se na něj vztahovaly povinnosti stanovené v ust. § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona.

Na základě výše uvedeného má správní orgán za prokázané, že účastník řízení nedodržel v případě zákazníka pana [REDAKCE] standard lhůty pro vyřízení reklamace vyúčtování dodávky elektřiny dle ust. § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny, tj. porušil povinnost danou mu ust. § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona, neboť nedodržel stanovenou kvalitu dodávek a služeb, tj. že byly naplněny formální znaky přestupku podle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. Což nad uvedené vyplývá i z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytykánych přestupků.

Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek. V posuzovaném případě tato konkrétní společenská škodlivost spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv zákazníka (spotřebitele), neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků (spotřebitelů). Tímto jednáním došlo k narušení práva zákazníka na řádné a včasné poskytnutí informace ohledně jím uplatněné reklamace.

Výše uvedené tedy poukazuje na existenci konkrétní společenské škodlivosti jednání účastníka řízení dosahující takové míry intenzity, která odůvodňuje závěr o naplnění materiální stránky přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona,

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto příkazu neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení ohledně vytýkaného přestupku.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy bylo věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnost danou energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému zjistil a prokázal, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona.

Z výše uvedených důvodů přistoupil správní orgán k uložení správního trestu.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Dle správního orgánu jsou pro pachatele výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí i o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachateli správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytýkaného skutku, kterého se dopustil právní předchůdce účastníka řízení, nelze účastníkovi řízení uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a ust. § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku přiléhavý, zejm. s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů lze za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona uložit pokutu do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c), a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Ust. § 30 odst. 2 energetického zákona stanovuje základní povinnosti držitelů licencí na obchod s plynem, kdy jednou z těchto povinností uvedenou v písm. d) dotčeného ustanovení je dodržování stanovených kvalit dodávek a služeb dle vyhlášky o kvalitě dodávek elektřiny. Ve správním řízení pak bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení nedodržel stanovenou kvalitu dodávek a služeb (v elektroenergetice) vůči jednomu zákazníkovi, z čehož lze usuzovat na nižší závažnost přestupku.

Správní orgán dále posuzoval význam a rozsah následku ve smyslu ust. § 38 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, kdy je nutné konstatovat, že účastníka řízení v době před zahájením správního řízení odstranil protiprávní stav, jelikož dne 17. března 2017 vyřídil reklamaci zákazníka, kdy tuto skutečnost považuje správní orgán za skutečnost, které snižuje rozsah i význam následku spáchání přestupku.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání přestupku ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Z průběhu správního řízení a zejména pak na základě vyjádření účastníka řízení lze konstatovat, že účastník řízení porušil povinnost stanovenou ust. § 30 odst. 2 písm. d) energetického zákona zřejmě i z důvodu ne zcela standardního chování zákazníka, kdy tento za v celku krátké období dodávek elektřiny ze strany účastníka řízení tomuto zaslal cca 50 reklamací služeb. Správní orgán tak tuto skutečnost rovněž hodnotil jako polehčující.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Právní předchůdce účastníka řízení překročil lhůtu stanovenou ust. § 20 odst. 1 písm. a) vyhlášky o kvalitě dodávek plynu o 15 dní, tj. dvojnásobně, což správní orgán hodnotí jako mírně přitěžující okolnost.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt (přestupek) je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým

poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. S ohledem na výši ukládané pokuty má však správní orgán za zcela nepochybné, že ukládaná pokuta nemůže mít v žádném případě pro účastníka řízení likvidační charakter.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem, a tato pokuta tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Zároveň správní orgán poznamenává, že udělená pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Výrokem III. tohoto rozhodnutí je účastníkovi řízení ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je dle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka nákladů řízení částku ve výši 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Lukáš Kugler, v. r.
ředitel odboru sankčních řízení